

Czwartek 23 czerwiec 2005

3.2.9. Załogi statków rybołówstwa przybrzeżnego, które nie są zarejestrowane w porcie znajdującym się na terytorium Państwa Członkowskiego, są odprawiane zgodnie z przepisami dotyczącymi marynarzy.

Kapitan statku zawiadamia właściwe organy o wszelkich zmianach w składzie załogi oraz o obecności pasażerów.

Połączenia promowe

3.2.10. Dokonuje się odprawy osób korzystających z połączeń promowych z portami znajdującymi się w państwach trzecich. Stosuje się następujące zasady:

- a) o ile to możliwe, Państwa Członkowskie zapewniają odrębne pasy ruchu zgodnie z art. 9;
- b) pasażerowi piesi podlegają odprawie indywidualnej;
- c) odprawy pasażerów pojazdów dokonuje się, kiedy znajdują się oni przy pojeździe;
- d) pasażerów promu podróżujących autokarem uważa się za pasażerów pieszych. W celu odprawy pasażerowie ci opuszczają autokar;
- e) odprawy kierowców pojazdów ciężarowych i wszystkich towarzyszących im osób dokonuje się, kiedy znajdują się oni przy pojeździe. Odprawa ta powinna z zasady być organizowana oddzielnie od odprawy innych pasażerów;
- f) w celu zapewnienia szybkiego dokonywania odprawy zapewnia się odpowiednią liczbę bramek;
- g) w szczególności w celu wykrycia nielegalnych imigrantów, środki transportu używane przez pasażerów poddawane są przynajmniej wyrywkowej kontroli, a w stosownych przypadkach sprawdza się również ładunek i inne przedmioty umieszczone w środkach transportu;
- h) w stosunku do członków załogi promów postępuje się w taki sam sposób, jak w stosunku do członków załóg statków handlowych.

4. Żegluga śródlądowa

4.1.1. Żegluga śródlądowa obejmująca przekraczanie granicy zewnętrznej obejmuje wykorzystywanie, w celach zarobkowych lub rekreacyjnych, wszystkich typów łodzi i jednostek pływających po rzekach, kanałach i jeziorach.

4.2. W odniesieniu do łodzi wykorzystywanych do celów zarobkowych, przebywający na pokładzie kapitan i osoby zatrudnione, których nazwiska znajdują się na liście członków załogi, oraz członkowie rodzin tych osób mieszkający na pokładzie uważani są za członków załogi lub ich odpowiedników.

4.3. Do odprawy w żegludze śródlądowej stosuje się odpowiednio właściwe przepisy pkt 3.1-3.2.

ZAŁĄCZNIK VII**SZCZEGÓLNE ZASADY DOTYCZĄCE OKREŚLONYCH KATEGORII OSÓB****1. Szefowie państw**

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 oraz art. 7-13, głowy państw i członkowie ich delegacji, których przyjazd i wyjazd został oficjalnie zapowiedziany straży granicznej drogą dyplomatyczną, mogą nie podlegać odprawie granicznej.

Czwartek 23 czerwiec 2005

2. Piloci samolotów i inni członkowie załogi

2.1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5, posiadacze licencji pilota lub certyfikatów członka załogi określonych w załączniku 9 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym z dnia 7 grudnia 1944 r., w trakcie wykonywania swoich obowiązków i na podstawie tych dokumentów mogą:

- a) wchodzić na pokład i schodzić na ląd w porcie lotniczym międzylądowania lub w porcie lotniczym przylotu znajdującym się na terytorium Państwa Członkowskiego;
- b) wchodzić na teren gminy portu lotniczego międzylądowania lub portu lotniczego przylotu znajdującego się na terytorium Państwa Członkowskiego;
- c) udawać się, korzystając z dowolnego środka transportu, do portu lotniczego znajdującego się na terytorium Państwa Członkowskiego w celu wejścia na pokład samolotu odlatującego z tego właśnie portu lotniczego.

W pozostałych przypadkach spełniane są wymagania zawarte w art. 5 ust. 1.

2.2. Do odprawy członków załogi samolotu stosuje się art. 6-13. W miarę możliwości załogom samolotów zapewnia się pierwszeństwo odprawy. Są one odprawiane przed pasażerami albo w specjalnie wydzielonych do tego celu miejscach. Na zasadzie odstępstwa od art. 7, załogi znane personelowi odpowiedzialnemu za kontrole graniczne, wykonującemu swoje obowiązki mogą podlegać jedynie wyrywkowej kontroli.

3. Marynarze

3.1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 i 7, Państwa Członkowskie mogą upoważnić marynarzy posiadających dokument tożsamości marynarza wydany zgodnie z Konwencją Genewską z dnia 19 czerwca 2003 r. (nr 185), Konwencją Londyńską z dnia 9 kwietnia 1965 r. oraz właściwym prawem krajowym do wejścia na terytorium Państwa Członkowskiego poprzez zejście na ląd w celu pobytu na terenie portu, do którego przybijają ich statki lub na terenie przyległych gmin bez zgłaszania się w przejściu granicznym, pod warunkiem, że nazwisko ich widnieje na liście członków załogi statku, do którego należą, która została uprzednio przedłożona właściwym organom do kontroli.

Jednak, zgodnie z oceną zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego i ryzyka nielegalnej imigracji, marynarze podlegają zgodnie z art. 7 odprawie dokonywanej przez straż graniczną przed ich zejściem na ląd.

Jeżeli marynarz stanowi zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub zdrowia publicznego, można nie udzielić mu zezwolenia na zejście na ląd.

3.2. Marynarze zamierzający przebywać poza obszarem gmin przylegających do portów spełniają warunki wjazdu na terytorium Państw Członkowskich określone w art. 5 ust. 1.

4. Posiadacze paszportów dyplomatycznych, oficjalnych lub służbowych oraz członkowie organizacji międzynarodowych

4.1. Z uwagi na posiadane przez nich specjalne przywileje i immunitety, posiadacze paszportów dyplomatycznych, oficjalnych lub służbowych wydanych przez państwa trzecie lub ich rządy uznane przez Państwa Członkowskie, oraz posiadacze dokumentów wydanych przez organizacje międzynarodowe wymienione w pkt 4.4, podróżujący w ramach wykonywania swoich obowiązków, mogą uzyskać pierwszeństwo w stosunku do innych podróżnych w przejściach granicznych, nawet jeżeli w stosownych przypadkach są oni w dalszym ciągu objęci obowiązkiem posiadania wizy.

Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 1 lit. c), osoby posiadające tego typu dokumenty nie mają obowiązku udowadniania, że posiadają wystarczające środki utrzymania.

4.2. Jeżeli osoba zgłaszająca się na granicy zewnętrznej powołuje się na przywileje, immunitety i zwolnienia, straż graniczna może zażądać od takiej osoby przedstawienia dowodu swojego statusu poprzez okazanie odpowiednich dokumentów, w szczególności świadectw wydanych przez państwo akredytujące lub paszportu dyplomatycznego, lub w inny sposób. W przypadku wątpliwości straż graniczna może, w razie pilnej potrzeby, zwrócić się bezpośrednio do ministerstwa spraw zagranicznych.

Czwartek 23 czerwiec 2005

4.3. Akredytowani członkowie misji dyplomatycznych i przedstawicielstw konsularnych oraz ich rodziny mogą wjeżdżać na terytorium Państw Członkowskich za okazaniem karty, o której mowa w art. 19 ust. 2 i dokumentu uprawniającego ich do przekraczania granicy. Ponadto, na zasadzie odstępstwa od art. 13, straż graniczna nie może odmówić posiadaczom paszportów dyplomatycznych, oficjalnych lub służbowych wjazdu na terytorium Państwa Członkowskiego bez uprzedniego skonsultowania się z odpowiednimi organami krajowymi. Postanowienie to stosuje się również w przypadku dokonania wobec takiej osoby wpisu do SIS.

4.4. Dokumenty wydane przez organizacje międzynarodowe dla celów określonych w pkt 4.1 obejmują w szczególności:

- Organizacji Narodów Zjednoczonych wydawane personelowi Organizacji Narodów Zjednoczonych i agencjom podległym na mocy Konwencji o przywilejach i immunitetach wyspecjalizowanych agencji przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych w dniu 21 listopada 1947 r. w Nowym Jorku;
- Wspólnoty Europejskiej (WE);
- Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Euratom);
- legitymacje wydane przez Sekretarza Generalnego Rady Europy;
- dokumenty wydane zgodnie z art. III ust. 2 Umowy między Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych (wojskowy dokument tożsamości, któremu towarzyszy rozkaz podróży, polecenie podróży lub indywidualne lub grupowe polecenie służbowe), a także dokumenty wydane w ramach Partnerstwa dla Pokoju.

5. Pracownicy transgraniczni

5.1. Procedury odprawy pracowników transgranicznych podlegają ogólnym zasadom kontroli granicznej, w szczególności art. 7 i 13.

5.2. Na zasadzie odstępstwa od art. 7, pracownicy transgraniczni dobrze znani straży granicznej ze względu na częste przekraczanie granicy na tym samym przejściu granicznym i wobec których, zgodnie z wynikami początkowego sprawdzenia, nie dokonano wpisu w SIS lub krajowej bazie danych, podlegają jedynie wyrywkowej kontroli w celu sprawdzenia posiadania ważnego dokumentu uprawniającego ich do przekroczenia granicy oraz spełnienia warunków wjazdu. Ta grupa osób jest od czasu do czasu poddawana szczegółowej odprawie, bez ostrzeżenia i w nieregularnych odstępach czasu.

5.3. Przepisy punktu 5.2 mogą zostać rozciągnięte na inne kategorie osób regularnie przekraczających granicę.

6. Nietelni

6.1. Straż graniczna zwraca szczególną uwagę na nietelnich, niezależnie od tego czy podróżują pod opieką, czy samotnie. Nietelni przekraczający granicę zewnętrzną podlegają takiej samej odprawie wjazdowej i wyjazdowej jak osoby dorosłe, przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.

6.2. W przypadku nietelnich podróżujących pod opieką, straż graniczna sprawdza, czy osoby towarzyszące nietelnim sprawują nad nimi opiekę rodzicielską, w szczególności jeżeli nietelnim towarzyszy tylko jedna osoba dorosła i istnieją poważne podstawy do podejrzeń, że mogli oni zostać bezprawnie zabrani spod opieki osoby sprawującej/osób sprawujących nad nimi prawną opiekę rodzicielską. W tym ostatnim przypadku straż graniczna prowadzi dalsze dochodzenie w celu sprawdzenia, czy podane informacje nie są niespójne lub sprzeczne.

6.3. W przypadku nietelnich podróżujących samotnie straż graniczna upewnia się, za pomocą szczegółowej kontroli dokumentów podróży i dokumentów uzupełniających, że nietelni nie opuszczają terytorium państwa wbrew woli osoby sprawującej/osób sprawujących nad nimi opiekę rodzicielską.